

[Strona Główna](#) > ... > [Wszczęcie Postępowania Sądowego](#) > [Europejski Atlas Sądowy W Sprawach Cywilnych](#) [Europejski Nakaz Zabezpieczenia Na Rachunku Bankowym](#) > [Czechia](#)

Europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym

Czechy

Czechy

WYSZUKIWANIE WŁAŚCIWYCH SĄDÓW I URZĘDÓW

Za pomocą tej wyszukiwarki można wyszukiwać sądy i urzędy posiadające kompetencje w odniesieniu do konkretnych europejskich instrumentów prawnych. Należy pamiętać o tym, że choć dokładamy wszelkich starań, aby wyniki były jak najdokładniejsze, mogą istnieć wyjątki, w przypadku których kompetencje nie zostały określone.

Art. 50 ust. 1 lit. a) – sądy właściwe do wydawania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Sąd Rejonowy dla Pragi 1 (na podstawie § 37 [ustawy nr 6/2002 o sądach i sędziach](#)).

Art. 50 ust. 1 lit. b) – organ wyznaczony jako właściwy do uzyskiwania informacji o rachunku

Sądem właściwym w zakresie uzyskiwania informacji o rachunku bankowym jest Sąd Rejonowy dla Pragi 1 (na podstawie § 37 [ustawy nr 6/2002 o sądach i sędziach](#)).

Art. 50 ust. 1 lit. c) – metody uzyskiwania informacji o rachunku

Zgodnie z § 128 ustawy nr 99/1963 – [kodeks postępowania cywilnego](#) (občanský soudní řád), ze zmianami, każdy jest zobowiązany przekazać sądowi na jego żądanie informacje na temat wszelkich okoliczności faktycznych istotnych w kontekście prowadzonego postępowania i mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

Art. 50 ust. 1 lit. d) – sądy, do których można wnosić odwołanie od odmowy wydania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Środki zaskarżenia należy wnosić do sądu, którego orzeczenie jest przedmiotem zaskarżenia (§ 204 ust. 1 ustawy nr 99/1963 – [kodeks postępowania cywilnego](#), ze zmianami). Sądami właściwymi rzeczowo są sądy regionalne (*krajské soudy*). Sądem właściwym miejscowo jest sąd regionalny, w którego okręgu znajduje się sąd powiatowy, który wydał orzeczenie w pierwszej instancji. Sądem właściwym miejscowo dla Sądu Rejonowego dla Pragi 1 w pierwszej instancji jest Sąd Miejski w Pradze (na podstawie § 37 [ustawy nr 6/2002 o sądach i sędziach](#)).

Art. 50 ust. 1 lit. e) – organy wyznaczone jako właściwe do otrzymania, przekazania i doręczenia europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym i innych dokumentów

Sąd Rejonowy dla Pragi 1 (na podstawie § 37 [ustawy nr 6/2002 o sądach i sędziach](#)).

Art. 50 ust. 1 lit. f) – organ właściwy do wykonania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Sąd Rejonowy dla Pragi 1 (na podstawie § 37 [ustawy nr 6/2002 o sądach i sędziach](#)).

Art. 50 ust. 1 lit. g) – zakres, w jakim rachunki wspólne i powiernicze mogą być zabezpieczone

Rachunek wspólny może zostać zabezpieczony wyłącznie w odniesieniu do części środków należących do dłużnika (§ 311a ustawy nr 99/1963 – [kodeks postępowania cywilnego](#), ze zmianami). W przypadku rachunku utworzonego dla szeregu osób obowiązuje zasada, zgodnie z którą wszystkie te osoby dysponują równym udziałem w środkach przechowywanych na rachunku [§ 2663 ustawy nr 89/2012 – [kodeks cywilny](#) (obcanskiy zakonik), ze zmianami].

Art. 50 ust. 1 lit. h) – zasady mające zastosowanie do kwot zwolnionych z zajęcia

Stosowne normy ustanowiono w § 304a, 304b, 310 i 317–319 ustawy nr 99/1963 – [kodeks postępowania cywilnego](#), ze zmianami. Kwoty uznaje się za zwolnione z zajęcia, jeżeli są przeznaczone np. na wypłatę wynagrodzeń, dodatków za urlop wypoczynkowy i innych świadczeń wypłacanych zamiast wynagrodzenia. Dotyczy to również środków do wysokości dwukrotności minimum socjalnego, zasiłków socjalnych oraz zasiłków dla osób znajdujących się w trudnej sytuacji życiowej.

Jeżeli chodzi o środki przeznaczone na wypłatę wynagrodzeń, dodatków za urlop wypoczynkowy i innych świadczeń wypłacanych zamiast wynagrodzenia, obowiązuje (tj. dłużnik) musi przedłożyć instytucji finansowej (prowadzącej należący do niej rachunek) pisemne oświadczenie wskazujące cel płatności, jej łączną kwotę oraz – przede wszystkim – imiona i nazwiska wszystkich pracowników wraz z dokładną kwotą świadczeń, które należy im wypłacić. Obowiązuje musi opatrzyć to oświadczenie podpisem kwalifikowanym. Ponieważ złożenie oświadczenia stanowi czynność procesową dokonywaną przez obowiązanego, oświadczenie musi zostać podpisane w siedzibie obowiązanego (osoby prawnej), przez osobę uprawnioną do podejmowania działań w imieniu tej osoby prawnej przed sądem zgodnie z § 21 kodeksu postępowania cywilnego. Instytucja finansowa nie jest zobowiązana ani upoważniona do badania treści oświadczenia i nie sprawdza, czy wypłacone świadczenia zostały faktycznie wykorzystane w celu wskazanym w oświadczeniu; wypłaca ona pracownikom obowiązanego odpowiednie świadczenia zgodnie z saldem środków na rachunku (uwzględniając środki, które wpłyną na rachunek w późniejszym terminie, jeżeli znajdująca się na nim pierwotnie kwota okazała się niewystarczająca do dokonania płatności). Dotyczy to również środków do wysokości dwukrotności minimum socjalnego. W takim przypadku instytucja finansowa musi również dokonać płatności na żądanie obowiązanego, niezależnie od postanowienia sądu i bez jego interwencji (jeżeli obowiązuje zwróci się w tej sprawie do sądu, sąd nie wydaje żadnego postanowienia w tym przedmiocie; przekazuje tylko otrzymany wniosek instytucji finansowej, aby zapewnić jej możliwość zaspokojenia danego zobowiązania na jego podstawie). Analizowanie celu, w jakim wypłaca się środki, nie jest w tym przypadku konieczne. Instytucja finansowa po prostu powiadomi sąd, że wypłaciła daną kwotę obowiązanemu. Następnie należy podjąć kroki w celu poinformowania beneficjenta o tym fakcie, ponieważ w przeciwnym wypadku może mieć on uzasadnione wątpliwości co do tego, czy instytucja finansowa działała zgodnie z treścią orzeczenia sądu, jeżeli płatność będącą przedmiotem roszczenia wypłacono w niepełnej kwocie. Jeżeli jednak płatność nie jest w żaden sposób powiązana z beneficjentem, poinformowanie go o jej dokonaniu nie jest konieczne. We wszystkich innych przypadkach wspomniane kwoty są wyłączone z zajęcia na mocy obowiązujących przepisów (np. świadczenia socjalne lub roszczenia autorów i innych twórców).

Art. 50 ust. 1 lit. i) – opłaty, o ile są one pobierane przez banki za wykonanie równoważnych nakazów krajowych lub za udzielanie informacji o rachunku, a jeśli tak – informacje o tym, na której stronie spoczywa obowiązek uiszczenia tych opłat

Tak. Banki są uprawnione do pobierania opłat za wykonanie równoważnych nakazów krajowych zgodnie ze stosowaną przez nie skalą opłat. Skalę opłat ustala się na podstawie umowy między dłużnikiem a bankiem zawartej zgodnie z obowiązującymi przepisami, przy czym w ustawie uregulowano, jakie kwestie mogą być przedmiotem takiej umowy.

Banki są również uprawnione do pobierania opłat za przekazywanie informacji, jeżeli zawarły stosowne porozumienie w tym zakresie z klientem. Ich wysokość będzie uzależniona od skali opłat, przy czym odpowiedzialność za uiszczanie stosownych opłat tymczasowych i końcowych spoczywa na posiadaczu rachunku.

Art. 50 ust. 1 lit. j) – skali opłat lub innego zbioru zasad określających należne opłaty pobierane

przez jakikolwiek organ lub inny podmiot zaangażowany w przetwarzanie lub wykonywanie nakazu zabezpieczenia

Kwestie związane z opłatami sądowymi regulują przepisy [ustawy nr 549/1991 o opłatach sądowych](#), ze zmianami. Stawki opłat powiązanych z poszczególnymi czynnościami procesowymi mają postać kwoty zryczałtowanej lub – w przypadku opłat, których podstawę wyraża się w kwocie pieniężnej – wartości procentowej. Opłata wyrażona jako wartość procentowa stanowi iloczyn podstawy i ustalonej stawki. Poszczególne stawki ustala się zgodnie ze skalą opłat załączoną do ustawy. Przepisy ustawy mają zastosowanie zarówno do postępowań w pierwszej instancji, jak i do postępowań wszczynanych przez wniesienie środka odwoławczego.

Opłaty stają się wymagalne po powstaniu obowiązku ich uiszczenia, np. z chwilą wniesienia pisma procesowego wszczynającego postępowanie.

Jeżeli chodzi o opłaty bankowe, skalę opłat ustala się na podstawie umowy między dłużnikiem a bankiem zawartej zgodnie z obowiązującymi przepisami, przy czym w ustawie uregulowano, jakie kwestie mogą być przedmiotem takiej umowy.

Skalę opłat ustala się na podstawie umowy między dłużnikiem a bankiem zawartej zgodnie z obowiązującymi przepisami, przy czym w ustawie uregulowano, jakie kwestie mogą być przedmiotem takiej umowy.

Art. 50 ust. 1 lit. k) – wskazanie, czy równoważnym nakazom krajowym przyznaje się tę samą czy wyższą rangę

W przepisach prawa krajowego równoważnym nakazom krajowym nie przyznaje się żadnej rangi.

Art. 50 ust. 1 lit. l) – sądy lub organy egzekwowania prawa właściwe w kwestii przyznania środka odwoławczego

Sądem właściwym jest Sąd Rejonowy dla Pragi 1 (na podstawie § 37 [ustawy nr 6/2002 o sądach i sędziach](#)).

Art. 50 ust. 1 lit. m) – sądy, do których należy wnosić odwołanie, i termin na złożenie takiego odwołania, jeśli istnieje

Środek zaskarżenia należy wnieść do sądu, którego orzeczenie jest przedmiotem zaskarżenia, nie później niż 15 dni od dnia doręczenia orzeczenia w formie pisemnej (§ 204 ust. 1 ustawy nr 99/1963 – [kodeks postępowania cywilnego](#), ze zmianami).

Art. 50 ust. 1 lit. n) – opłaty sądowe

Kwestie związane z opłatami sądowymi regulują przepisy [ustawy nr 549/1991 o opłatach sądowych](#), ze zmianami. Stawki opłat powiązanych z poszczególnymi czynnościami procesowymi mają postać kwoty zryczałtowanej lub – w przypadku opłat, których podstawę wyraża się w kwocie pieniężnej – wartości procentowej. Opłata wyrażona jako wartość procentowa stanowi iloczyn podstawy i ustalonej stawki. Poszczególne stawki ustala się zgodnie ze skalą opłat załączoną do ustawy. Przepisy ustawy mają zastosowanie zarówno do postępowań w pierwszej instancji, jak i do postępowań wszczynanych przez wniesienie środka odwoławczego.

Opłaty stają się wymagalne po powstaniu obowiązku ich uiszczenia, np. z chwilą wniesienia pisma procesowego wszczynającego postępowanie.

Art. 50 ust. 1 lit. o) – języki akceptowane do celów tłumaczenia dokumentów

Republika Czeska uznaje język słowacki za akceptowalny język obcy.

■ Ostatnia aktualizacja: 06/01/2025

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw

autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.